

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 314

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 noiembrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
562. — Decret privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945”	1	1.260. — Hotărâre privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului, situat în localitatea Otopeni, județul Ilfov, în administrarea Serviciului Român de Informații	4
563. — Decret privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945”	2	1.271. — Hotărâre privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1996 pentru finanțarea unor lucrări de investiții în orașul Făget, județul Timiș.....	5
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.240. — Hotărâre privind înființarea Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă” București.....	2–3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.241. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 458/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Învățământului ...	3	2.368. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat seria 1996 F6	5–6
		2.436. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind aprobarea Normelor tehnice cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule....	6–14

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945”

În temeiul art. 94 lit. a) din Constituția României și al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945”,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru serviciile militare aduse statului român în timpul celui de-al doilea război mondial, se conferă medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945”, persoanelor prevăzute în anexa*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasem-
năm acest decret.

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 562.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

*) Anexa se publică ulterior.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă
a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“**

În temeiul art. 94 lit. a) din Constituția României și al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru serviciile militare aduse statului român în timpul celui de-al doilea război mondial, se conferă medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“, persoanelor prevăzute în anexa*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasem-
năm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 563.

*) Anexa se publică ulterior.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**privind înființarea Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă“ București**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă înființarea Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă“, cu sediul în București, Parcul Tineretului, sectorul 4, în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului.

Complexul Sportiv Național „Sala Polivalentă“ București are personalitate juridică și funcționează pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare.

Art. 2. — Pe data prezentei hotărâri se aprobă transmiterea Palatului Sportului și Culturii din București, Parcul Tineretului, sectorul 4, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu mijloacele fixe, obiectele de inventar și terenul aferent, bunuri proprietate publică a statului, din patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă“ București.

Art. 3. — Patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ se diminuează cu valoarea de inventar a Palatului Sportului și Culturii din București, actualizată potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea obiectivului prevăzut la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă“ București se asigură din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat, acordate în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 10/1996.

Art. 6. — Personalul salariat al Palatului Sportului și Culturii București preluat de Complexul Sportiv Național „Sala Polivalentă“ București se consideră transferat în interesul serviciului și beneficiază de drepturile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 7. — (1) Obiectul de activitate al Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă“ București îl constituie organizarea de competiții sportive cu caracter național și internațional, precum și organizarea și desfășurarea pregătirii sportivilor nominalizați în loturile reprezentative ale României.

(2) În perioadele în care nu sunt organizate activități de natura celor menționate la alineatul precedent, Complexul Sportiv Național „Sala Polivalentă” București poate organiza manifestări cultural-artistice, sportive și de tineret pentru alte persoane juridice și fizice, la prețuri și tarife stabilite de Ministerul Tineretului și Sportului.

Art. 8. — Structura organizatorică, statul de funcții și regulamentul de organizare și funcționare ale Complexului Sportiv Național „Sala Polivalentă” București se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

Art. 9. — Punctul IV „Complexuri sportive naționale” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 462/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 5 martie 1996, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 823/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 25 octombrie 1996 și prin Hotărârea Guvernului nr. 1.179/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 18 noiembrie 1996, se completează cu poziția nr. 8, care va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
„8. Complexul Sportiv Național «Sala Polivalentă» București		Venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Alexandru Mironov
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.240.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a obiectivului care se transmite în administrarea Complexului Sportiv Național
„Sala Polivalentă” București din subordinea Ministerului Tineretului și Sportului

Adresa obiectivului	Persoana juridică de la care se transmite obiectivul	Persoana juridică la care se transmite obiectivul	Specificații
București, Parcul Tineretului, sectorul 4	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Complexul Sportiv Național „Sala Polivalentă” București	— Sală de sport — Suprafața totală a terenului: 117.500 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului
nr. 458/1994 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Învățământului

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Poziția nr. 33 din capitolul A al anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 458/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Învățământului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 15 iulie 1996, se modifică și va avea următorul cuprins:

„33. Universitatea de Nord din Baia Mare”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul învățământului,
Liviu Maior

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.241.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului,
situat în localitatea Otopeni, județul Ilfov,
în administrarea Serviciului Român de Informații**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenului proprietate publică a statului, în suprafață de 5,4295 ha, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, situat în localitatea Otopeni, județul Ilfov, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Serviciului Român de Informații.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
p. Ministrul apărării naționale,
general **Popa Florentin**,
secretar de stat
p. Directorul Serviciului Român
de Informații,
Popescu Ion

București, 20 noiembrie 1996.
Nr. 1.260.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a terenului proprietate publică a statului, situat în localitatea Otopeni, județul Ilfov,
care se transmite din administrarea Ministerului Apărării Naționale
în administrarea Serviciului Român de Informații**

Locul unde este situat terenul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului
Localitatea Otopeni, județul Ilfov	Ministerul Apărării Naționale	Serviciul Român de Informații	<ul style="list-style-type: none"> • Suprafața: 5,4295 ha, cu următoarele vecinătăți: — la Nord, teren al Ministerului Apărării Naționale; — la Est, teren al Ministerului Apărării Naționale; — la Sud, alee de acces și teren ale Ministerului Apărării Naționale; — la Vest, teren TAROM și alee de acces.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1996
pentru finanțarea unor lucrări de investiții
în orașul Făget, județul Timiș**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii cu suma de 250 milioane lei și a transferurilor din bugetul de stat pentru investiții la județul Timiș cu suma de 100 milioane lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1996, pentru finanțarea unor lucrări de investiții în orașul Făget, județul Timiș.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 1996.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Secretar de stat,

șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Octav Cozmâncă

București, 22 noiembrie 1996.

Nr. 1.271.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat seria 1996 F6**

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,

în baza prevederilor art. 18 din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996, ale art. 7 din Legea

nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seria 1996 F6, în valoare nominală totală de 116.140.000.000 lei.

Valoarea nominală poate fi majorată în funcție de necesitățile de finanțare a deficitului bugetului de stat.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%), la data de 12 decembrie 1996.

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă seria 1996 F6 este la 91 de zile, respectiv joi, 13 martie 1997.

Art. 4. — Dobânda a cărei rată se va situa la nivelul ratei medii a dobânzii pe piața interbancară BUBID la 3 luni, stabilită de Banca Națională a României pentru tranzacțiile încheiate cu 5 zile lucrătoare anterior datei emisiunii, se va plăti la scadență și se va determina după formula:

$$D = \frac{K \times i \times \text{nr. de zile până la scadență}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală;

i = rata dobânzii.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10.000.000 lei.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică, certificatele de trezorerie cu dobândă putând fi cumpărate de societăți bancare din România în nume propriu și/sau în numele clienților lor, persoane juridice.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data vânzării, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României va informa pe participanți în cel mai scurt timp asupra

acceptării sau neacceptării, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă subscribe se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală plus dobânda.

Art. 8. — Lansarea emisiunilor de titluri de stat se efectuează prin Banca Națională a României, care acționează în calitate de agent al statului, de plată, înregistrare și transfer.

Art. 9. — Certificatele de trezorerie cu dobândă nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acesteia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 10. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 11. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 25 noiembrie 1996.
Nr. 2.368.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea Normelor tehnice cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

având în vedere prevederile art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, ale art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.259/1996 privind unele măsuri în aplicarea art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, precum și prevederile art. 7 alin. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată, emite următorul ordin:

1. Se aprobă Normele tehnice cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule.

2. Prezentele norme tehnice se publică în Monitorul Oficial al României.

3. Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare va lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

4. Începând cu data de 1 ianuarie 1997 își încetează aplicabilitatea Normele tehnice nr. 185.109 din 30 ianuarie 1996.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 26 noiembrie 1996.
Nr. 2.436.

NORME TEHNICE

**cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă
pentru pagube produse prin accidente de autovehicule****I. Generalități**

1. — Asigurătorii autorizați de Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților prin accidente de autovehicule acordă, în baza primelor de asigurare plătite, despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații acestora răspund, în baza legii, față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, care au loc pe teritoriul României, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

2. — Asigurătorii acordă despăgubiri:

(1) indiferent de locul în care a fost produs accidentul de autovehicul (pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în oricare alte locuri), atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului asigurat;

(2) pentru pagubele produse de existența sau funcționarea dispozitivelor sau instalațiilor montate pe autovehicule, dar numai atât timp cât acestea sunt montate pe autovehicul, precum și pentru pagubele cauzate de remorci, semi-remorci ori atașe, dar numai în timpul cât acestea sunt atașate unui autovehicul asigurat, inclusiv pentru pagubele produse din cauza desprinderii accidentale a acestora de autovehicule;

(3) dacă paguba a fost cauzată: din vina conducătorului autovehiculului; prin fapta lucrului (când paguba își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea lucrului); prin intermediul altui lucru, antrenat de deplasarea autovehiculului; prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor sau produselor transportate.

3. — (1) În situația în care cel păgubit a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea pagubei, cel chemat a răspunde va fi ținut răspunzător numai pentru partea din pagubă pe care a produs-o. În astfel de situații măsura răspunderii fiecărei persoane va fi cea rezultată din acte.

(2) În cazul în care din acte nu rezultă măsura răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident.

4. — Asigurătorii nu acordă despăgubiri pentru:

(1) cazurile în care deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

a) dintr-un caz de forță majoră (împrejurare externă, imprevizibilă, extraordinară și invincibilă, fără relație cu lucrul care a provocat accidentul sau cu însușirile sale naturale);

b) din culpa exclusivă a persoanei păgubite;

c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane;

(2) pagubele cauzate unui autovehicul sau oricărui alt bun aparținând aceleiași persoane fizice sau persoane juridice, dacă au fost cauzate de un alt autovehicul aparținând aceleiași persoane fizice sau juridice, condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică asigurată;

(3) pagubele cauzate în cazul în care deținătorul autovehiculului nu face dovada valabilității asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților prin accidente de autovehicule, la data accidentului;

(4) pagubele situate sub limita minimă a despăgubirilor de asigurare prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.259/1996, pentru avarierea ori distrugerea bunurilor în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

(5) partea din prejudiciu care depășește limitele maxime ale despăgubirilor de asigurare prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.259/1996, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

(6) amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, precum și cheltuielile de executare a hotărârilor penale privind plata despăgubirilor;

(7) cheltuielile făcute în procesul penal de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

(8) sumele pe care conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, este obligat să le plătească deținătorului care i-a încredințat autovehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui autovehicul;

(9) pagubele produse persoanelor sau bunurilor acestora, dacă între deținătorul autovehiculului care a cauzat accidentul sau conducătorul auto răspunzător și persoanele păgubite a existat un raport contractual (civil, comercial, de muncă, cu titlu oneros sau gratuit);

(10) pagubele produse la locul de muncă de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje sau instalații de lucru;

(11) pagubele cauzate prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

(12) pagubele cauzate ca urmare a transportului de produse periculoase (radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corosive, combustibile), cu ocazia căruia aceste produse au determinat sau au agravat producerea pagubei;

(13) pretențiile referitoare la reducerea valorii bunurilor după reparație.

**II. Stabilirea despăgubirii pe baza convenției
dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători**

5. — (1) Stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători se poate face în cazurile în care, din actele încheiate de organele de poliție, unitățile de pompieri sau celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, precum și din înștiințarea asiguraților, respectiv a conducătorilor auto vinovați, rezultă cu certitudine răspunderea civilă a deținătorului sau conducătorului autovehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului material suferit.

(2) În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au întocmit acte cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de autovehicul ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă. Pentru stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, asigurătorii vor face constatări și vor trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, la cauzele și împrejurările producerii accidentului, în baza declarației scrise a asiguratului și a altor dovezi prezentate, coroborate cu investigații în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc., precum și cu privire la cuantumul pagubelor produse.

(3) La primirea despăgubirii pe baza convenției, persoana păgubită își ia un angajament scris, care reprezintă titlu executoriu, prin care se obligă să restituie, de îndată, despăgubirea primită, în cazul în care actele încheiate de organele de poliție, unitățile de pompieri sau de alte autorități componente să cerceteze accidentele de autovehicule sunt anulate.

6. — Despăgubirile nu pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul în care:

(1) persoanele care formulează pretenții de despăgubiri sunt soțul (soția) sau persoane care se află în întreținerea deținătorului sau a conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei;

(2) persoanele care formulează pretenții de despăgubiri, în cazurile de vătămări corporale sau de deces, sunt copiii, părinții, frații sau surorile deținătorului ori ai conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzători de producerea pagubei, și nu se află în întreținerea acestora;

(3) se formulează pretenții de despăgubiri ce se cuvin sub formă de prestații bănești periodice (pensie de întreținere), precum și în cazul în care pentru aceste prestații se solicită o sumă globală;

(4) se formulează pretenții de despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului avariat ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepția lipsei de folosință a mijloacelor de transport avariate aparținând agenților economici care au ca obiect de activitate transporturi de mărfuri sau de persoane, cu plată, dar numai pentru timpul normal necesar efectuării reparației pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosință se determină luând în calcul tarifele orare pentru transporturi de mărfuri sau de persoane, practicate de către păgubit la data producerii pagubei. Sarcina probei aparține păgubitului și se face cu înscrisuri doveditoare;

(5) se formulează pretenții având ca obiect daunele morale;

(6) se formulează pretenții de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrise, bijuterii, pietre prețioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poștale, timbre, precum și pentru dispariția sau distrugerea banilor;

(7) nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, cauzele și împrejurările producerii accidentului, precum și la cuantumul pagubelor produse;

(8) nu a avut loc un contact material între autovehiculul deținătorului asigurat și persoana păgubită sau bunurile acesteia, atunci când cauzele și împrejurările accidentului nu au fost consemnate în actele încheiate de autoritățile publice autorizate.

7. — În cazul în care accidentul de autovehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asigurători, în cazul în care:

(1) potrivit legii, acțiunea penală poate fi stinsă prin împăcarea părților;

(2) deși hotărârea instanței penale a rămas definitivă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

(3) deși acțiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părților, sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată sau din actele încheiate de autoritățile publice, semnate fără obiecții de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, rezultă cu certitudine atât răspunderea civilă a acestora, pagubele cauzate, cât și vinovăția penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor ce sunt în curs;

b) s-a dat acordul pentru stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurat, persoana păgubită și asigurător;

c) persoana păgubită își ia un angajament scris, care reprezintă titlu executoriu, prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale, în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția;

d) conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, își ia un angajament scris privind recuperarea despăgubirii, în cazul aplicării prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995.

8. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în vedere prevederile legale, acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a depăși valoarea acestora din momentul producerii accidentului și nici limita maximă a despăgubirilor de asigurare, prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 1.259/1996.

A. În cazul avarierii sau al distrugerii autovehiculelor, inclusiv a vehiculelor

9. — (1) Despăgubirile pentru autovehicule nu pot depăși cuantumul pagubei și nici valoarea autovehiculului la data producerii accidentului.

(2) Cuantumul pagubei la autovehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau pieselor avariate ori cu costul de înlocuire al acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor, necesare ca urmare a pagubelor produse prin accidentul de autovehicul respectiv, din care se scade valoarea eventualelor deșeuri, stabilită la prețurile practicate de unitățile de achiziție.

(3) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(4) Prin părți componente sau piese care se consideră necesar a fi înlocuite se înțelege numai acelea a căror reparare sau folosire chiar reparate nu mai este posibilă din

punct de vedere tehnic datorită gradului de avariere a acestora, ori cu toate că repararea este posibilă, costul reparației, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente, depășește valoarea din nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(5) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a autovehiculului atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă cel puțin 50% din suprafața totală exterioară a autovehiculului respectiv.

(6) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului. Prin *unitățile de specialitate* se înțelege persoanele juridice care au în obiectul lor de activitate comercializarea de autovehicule, părți componente, piese înlocuitoare și materiale pentru autovehicule (cu excepția celor în regim de consignație) și/sau executarea lucrărilor de întreținere și reparații la autovehicule.

(7) În cazurile în care pentru repararea autovehiculelor a fost necesară procurarea unor părți componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este egal cu costul prevăzut în actele de cheltuieli prezentate (inclusiv cheltuieli de transport și taxe vamale, exclusiv T.V.A. aferentă pieselor), transformat în lei, la cursurile de schimb valutar, în vigoare la Banca Națională a României, la data facturării, fără a putea depăși 60 de zile de la data accidentului. În aceste cazuri, costul părților componente, pieselor sau materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România.

(8) Cheltuielile de manoperă, inclusiv de demontare și montare, sunt cele prevăzute în tarifele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului.

(9) Costul reparațiilor efectuate la autovehicule, inclusiv costul de înlocuire al părților componente și al pieselor avariate, se stabilește pe baza actelor de la unitățile de specialitate, dacă reparația se execută în cel mult 60 de zile de la data producerii accidentului.

(10) În cazul în care reparațiile autovehiculului s-au efectuat în regie proprie sau se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul acestora se stabilește pe baza evaluării asigurătorului și a eventualei documentații privind plățile efectiv făcute. În astfel de cazuri, costul reparațiilor nu poate depăși însă, pentru părți componente, piese sau materiale, prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate, iar pentru cheltuielile de manoperă care nu se justifică cu acte, potrivit prevederilor de la alin. (9), tarifele practicate de aceste unități.

(11) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale autovehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea din nou a acestora se poate stabili prin asimilare cu prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate pentru părți componente sau piese ale unor autovehicule similare sau pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, acestea se vor transforma în lei, la cursul de schimb valutar, în vigoare la Banca Națională a României, la data producerii accidentului.

(12) În situațiile aplicării prevederilor alin. (10), dacă se prezintă acte justificative, de la unitățile de specialitate,

pentru cheltuielile efectiv făcute într-un termen de 60 de zile de la data plății despăgubirii, la cererea persoanei păgubite se va putea acorda diferența dintre sumele efectiv plătite și prețurile avute în vedere la calculul despăgubirii pe baza evaluării asigurătorului (pentru fiecare element în parte).

10. — Valoarea autovehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea din nou a acestuia uzura corespunzătoare.

11. — Prin *valoarea din nou a autovehiculului avariat* se înțelege:

a) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice române, care se comercializează în România, prețurile practicate de unitățile de specialitate, la data producerii accidentului, pentru aceste autovehicule;

b) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice române, care nu se comercializează în România, prețurile de vânzare practicate la data accidentului în țara care a fabricat autovehiculul respectiv*), transformate în lei la cursul de schimb valutar în vigoare la data accidentului;

c) pentru autovehiculele de tipuri la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele ce nu se mai fabrică, valorile stabilite prin asimilare cu prețurile de vânzare practicate la data accidentului, ale unor autovehicule care au caracteristici tehnice similare, din producție internă sau externă*), după caz, corectate cu un coeficient de similitudine cuprins între 0,75—1,00.

12. — (1) Uzura autovehiculului avariat se stabilește în raport cu vechimea, întrebuințarea și starea de întreținere a acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente sau capitale, inclusiv de înlocuirea părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului. Valoarea acestora se stabilește în baza documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile de stabilire a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule sunt cele prevăzute în anexa la prezentele norme.

13. — Se acordă despăgubiri și pentru:

(1) acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă sunt necesare în urma accidentului, justificcate cu acte;

(2) acoperirea cheltuielilor de transport al autovehiculului la atelierul de reparații din România cel mai apropiat de locul accidentului, care poate face reparația, sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a autovehiculului (dacă acesta nu se poate deplasa prin forță proprie), justificate cu acte. Prin *locul de adăpostire a autovehiculului* se înțelege cel mult adresa garajului, menționată în certificatul de înmatriculare a autovehiculului.

*) În lipsa acestor prețuri, se pot avea în vedere prețurile corespunzătoare din cataloagele de specialitate.

B. În cazul vătămării sau pieirii animalelor

14. — Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii pe piața locală a animalului respectiv, la data producerii riscului asigurat.

C. În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, altele decât cele de la lit. A și B

15. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor în vigoare din momentul producerii riscului asigurat.

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice (devize de reparații sau alte evaluări), acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurator.

D. În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor aparținând persoanelor străine

16. — La stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoane străine păgubite (cetățeni străini sau români rezidenți în străinătate) și asiguratorii, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se vor avea în vedere și următoarele:

(1) În cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate, despăgubirile acordate de asiguratorii nu pot depăși diferența dintre valoarea acestora din momentul producerii accidentului și valoarea rămasă;

(2) În cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate, valoarea acestora la data producerii accidentului se stabilește în baza prețurilor practicate în țara în care este înmatriculat autovehiculul ori în țara unde a fost fabricat autovehiculul în cauză. În lipsa acestor prețuri, se vor avea în vedere valorile reale conform cataloagelor de specialitate;

(3) Prin *valoarea rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, fără a se putea depăși 20% din valoarea stabilită conform prevederilor de la alin. (2) de mai sus;

(4) În cazul în care reparația se efectuează în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

(5) În cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate și avariate, care nu se pot deplasa prin forță proprie, se plătesc despăgubiri și pentru:

a) 75% din cheltuielile de transport al persoanelor străine care au efectuat voiajul în autovehiculul avariat, fără a putea depăși 75% din tariful prevăzut pentru transportul cu avionul clasa „Economic“;

b) Transportul autovehiculului respectiv, inclusiv al remorcii tractate de acesta de la locul accidentului până la, cel mult, atelierul de reparații din țara de domiciliu, cu excepția cazurilor de daună totală;

c) 75% din cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în autovehicul, inclusiv în remorca tractată de acesta, până la locul de destinație;

6) Cheltuielile prevăzute la alin. (5) de mai sus trebuie justificate cu acte de la societățile de transport specializate;

(7) Calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.259/1996 se face la cursurile de schimb valutar în

vigoare la Banca Națională a României la data producerii accidentului.

17. — Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurator persoanei păgubite și acceptate de către aceasta.

18. — În cazurile în care despăgubirile urmează a se recupera potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995:

a) dacă reparația a fost efectuată în România, total sau parțial, suma de recuperat reprezintă despăgubirea stabilită în lei;

b) dacă reparația a fost efectuată în străinătate, suma de recuperat reprezintă despăgubirea plătită în valută, transformată în lei la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data efectuării operațiunii.

E. În cazul vătămării corporale sau al decesului persoanelor

19. — La stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asiguratorii, în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în vedere următoarele:

(1) în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile salariale nete ale persoanei vătămate și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din alte activități desfășurate de către persoana vătămată, anterior vătămării, dovedite cu documente de evidență fiscală, pe ultimele 3 luni — iar în lipsa acestora, pe lunile efectiv lucrate — înainte de accident, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariați;

c) salariul de bază minim brut lunar pe țară, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident (cheltuieli ocazionate de transportul persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale și înscrisurilor doveditoare);

e) cheltuieli cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificat medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult de salariul de bază minim brut lunar pe țară;

(2) în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv piatra funerară, precum și cele efectuate cu ocazia îndeplinirii ritualurilor religioase, însă cel mult suma de 2 milioane lei, pe baza înscrisurilor doveditoare;

b) cheltuielile de transport al cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, justificate cu acte, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și eventuale alte cheltuieli făcute în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la alin. (1) lit. a)—e) de mai sus, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului.

III. Avizarea și constatarea pagubelor

20. — Pentru recuperarea pagubelor produse ca urmare a accidentelor de autovehicule, persoanele păgubite se vor adresa societății de asigurare la care deținătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

21. — În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane, în unul și același accident de autovehicul, depășește limita (în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil), indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană păgubită.

22. — (1) Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoane păgubite și asigurați, se dă:

a) pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, pe înștiințarea sau pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurați, de către deținătorul autovehiculului, iar în cazul în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995, și de către conducătorul auto răspunzător de producerea pagubei;

b) pe procesul-verbal de constatare a pagubelor, întocmit de asigurați, de către persoana păgubită (în cazul persoanelor juridice, reprezentantul acestora).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) de mai sus, în cazul persoanelor fizice, încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a (al) persoanei păgubite, ori, în caz de imposibilitate (spitalizare, deces, detenție, lipsa îndelungată din localitate etc.) a ambilor soți, de oricare dintre următoarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.

23. — Lucrările de constatare a pagubelor se efectuează și în cazurile în care nu s-a primit încă înștiințarea de la asiguratul răspunzător de producerea pagubei, însă persoanele păgubite se prezintă la asigurații acestuia cu dovezi privind răspunderea asiguratului, cauzele și împrejurările accidentului.

24. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura aceluiași persoane care l-au semnat.

(4) Dacă, cu ocazia demontării sau reparației bunului avariat, au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea aceluiași persoane care au luat parte la constatarea inițială.

25. — Toate persoanele care participă la întocmirea actelor răspund conform legii pentru trecerea de date false sau nereale în actele respective.

26. — În situații justificate, asigurații pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea autovehiculului avariat înainte ca asigurații să efectueze constatarea pagubei, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații, stabilirea mărimii avariilor, precum și a cuantumului pagubelor se vor face în baza: datelor consemnate în actele autorităților publice competente, documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, declarațiilor scrise ale păgubitului și ale martorilor și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asiguratului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate autovehiculului și, după caz, a eventualelor părți componente sau piese avariate înlocuite, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri, datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

27. O dată cu plata despăgubirii, persoana păgubită va menționa, în scris, că a fost integral despăgubită pentru pagubele suferite și că nu mai are nici o pretenție în legătură cu paguba respectivă față de asigurați.

IV. Dispoziții finale

28. — (1) În cazurile în care nu s-a realizat convenția și despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurații va acorda despăgubiri fără a mai fi necesară încuviințarea asiguratului, în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă și investită cu formulă executorie, cu respectarea prevederilor Legii nr. 136/1995 și ale cap. I din prezentele norme tehnice.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice, sumele stabilite de organele prevăzute la alin. (1) de mai sus se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie sau a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, certificatele medicale și alte dovezi care stabilesc aceste situații.

29. — În cazul în care, după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărârea organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se pot stabili despăgubiri pe baza convenției dintre părți, pentru cheltuielile prevăzute la pct. 19 alin. (2).

30. — Convenția dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurați are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile decurgând din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării convenției, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației prevăzute la pct. 7 alin. (3) și a situației în care, ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale, starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul acesteia, ca urmare a aceluiași accident.

**STABILIREA
uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule**

1. Pentru stabilirea valorii autovehiculelor la data producerii evenimentului asigurat, din valoarea din nou a acestora se scade uzura valorică.

Uzura se stabilește în funcție de gradul de întrebuințare (parcurs) a autovehiculului, exprimat în kilometri, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp (ani), diferențiată pe categorii de autovehicule clasificate după capacitatea cilindrică a motorului, în cm^3 , potrivit tabelelor coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

Pentru stabilirea uzurii unui autovehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a autovehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare ale acestuia (carte de identitate, certificat de înmatriculare etc.) sau, în lipsă, anul de fabricație de pe placa de origine a autovehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de autovehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

2. Pentru autovehiculele la care se cunosc datele menționate la pct. 1 lit. a) și b), pentru stabilirea uzurii autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie (determinată pentru un parcurs mediu anual de 10.000 km) la intersecția cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv.

În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizând media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,6% pentru fiecare 1.000 km^* , fără a putea depăși coeficienții corespunzători stărilor de întreținere bună sau rea.

3. Pentru autovehiculele la care nu se cunoaște parcursul (km) realizat până la data producerii evenimentului asigurat sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a autovehiculului respectiv, uzura autovehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și de starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienților de uzură anexate la prezenta.

Starea de întreținere a unui autovehicul se clasifică în: bună, medie și rea.

Stabilirea stării de întreținere a autovehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos.

a) stare de întreținere bună:

Autovehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți; vopseaua intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucurile uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capotajele interioare ale spațiului afectat acestuia.

b) stare de întreținere medie:

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție sau capacelor de roți până la 10 dm^2 însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm^2 , cu exfolieri pe suprafața totală până la $0,5 \text{ cm}^2$ sau orice alte zgârieturi; pete pe tapițeria scaunelor.

c) stare de întreținere rea:

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți mai mari de 10 dm^2 însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe suprafața totală mai mare de $0,5 \text{ cm}^2$, cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale, ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

Cunoscând data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere, justificată tehnic, pentru stabilirea uzurii autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și rea.

4. Pentru autovehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, stabilirea uzurii se face pe baza relației:

$$U_r = U \times K, \text{ în care:}$$

U_r = gradul de uzură recalculat al autovehiculului;

U = gradul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor menționate mai sus;

$$K = \text{coeficientul de corecție a uzurii } \frac{(A-a)}{A}, \text{ în care:}$$

A = valoarea din nou a autovehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora, iar în lipsă, pe bază de expertiză suportată de asigurat.

*

* *

În nici un caz nu se pot lua în calcul coeficienți de uzură inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a autovehiculului avariat, prevăzuți în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

*) Corecția se va face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare de 10.000 km/an, ori prin scădere, dacă este mai mic.

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 1
pentru autovehicule a căror greutate maximă autorizată
nu depășește 3,5 tf și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune
nu este mai mare de 9

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere rea
1	0	7	10
	7	15	20
2	15	23	30
	18	28	35
3	23	33	40
	26	37	45
4	30	42	50
	34	45	53
5	37	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
peste 10	63	75	85

NOTĂ:

Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat, pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 2
pentru autovehicule a căror greutate maximă autorizată depășește 3,5 tf
și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere rea
1	0	7	10
	8	15	20
2	13	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
peste 12	71	78	85

NOTĂ:

Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat, pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,00—15,00, iar vinerea, între orele 8,00—13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1997, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 643.93.90) și GEMINA PRES — S.R.L. (telefon 628.25.20), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	185.000	46.250	50.900	56.000	61.600
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	105.000	26.250	26.250	26.250	26.250
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	342.000	85.500	85.500	85.500	85.500
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	627.000	156.750	156.750	156.750	156.750
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	120.000	30.000	30.000	30.000	30.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	500.000	125.000	125.000	125.000	125.000
7.	Colecția Legislația României	72.000	18.000	19.800	21.780	24.000
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului	162.000	40.500	44.550	49.000	53.900
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	30.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	10.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	72.000	—	—	—	—

Foarte important!

Abonamentul anual vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în Monitorul Oficial al României, de la data de 1 ianuarie 1997, sunt următoarele:

Tarif pentru 1997

1. MONITORUL OFICIAL, PARTEA I

– ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice, care nu sunt prevăzute de legea fundamentală în art. 78, 99, 107 și 145 per pagină manuscris 75.000 lei

2. MONITORUL OFICIAL, PARTEA A III-A

– pierderi de acte, sigilii, ștampile, formulare fiscale, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești per act 11.250 lei

– publicarea ordonanței judecătorești privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată per act 60.000 lei

– acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege per anunț 15.750 lei

– extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română per anunț 150.000 lei

– concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior per cuvânt 225 lei

– anunțuri privind examenul de capacitate pentru magistrați, precum și pentru locurile vacante de notari publici per cuvânt 225 lei

– publicarea ordonanței de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau hotărârea irevocabilă a instanței judecătorești prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată per act 60.000 lei

3. MONITORUL OFICIAL, PARTEA A IV-A

– publicarea sentințelor judecătorești privind societățile comerciale per anunț 125.000 lei

– publicarea contractelor de societate pentru înființarea societăților comerciale în nume colectiv și în comandită simplă per pagină manuscris 90.000 lei

– bilanțuri și conturi de profit și pierderi per anunț 67.500 lei

– publicații cu prezentare tabelară per rând/coloană 4.500 lei

– lista activelor scoase la licitație per poziție 34.500 lei

– lista societăților comerciale propuse pentru privatizare per poziție 34.500 lei

– acte adiționale pentru agenți economici per pagină manuscris 90.000 lei

– modificări de capital al societăților comerciale per pagină manuscris 90.000 lei

– publicarea dispozitivului sentinței definitive de excludere a unui asociat per pagină manuscris 37.500 lei

– alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune etc.) per pagină manuscris 90.000 lei

– anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern per anunț 30.000 lei

– publicarea hotărârilor de admitere a înregistrării partidelor politice, precum și a listei donatorilor și donațiilor pentru partidele politice per pagină manuscris 90.000 lei

– rezultatele alocării acțiunilor pe fiecare societate per pagină manuscris 90.000 lei

4. MONITORUL OFICIAL, PARTEA A V-A

– publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură per pagină manuscris 90.000 lei

Plata publicațiilor se va face prin mandat poștal sau, după caz, cu ordin de plată pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028.